

РОЗДІЛ 1

ОКЕАН

Наша історія розпочинається посеред океану, де панували великі хвилі, могутній вітер і дощ, грім та блискавка і де вночі лютував шалений буревій. Отож у цьому страхітті потопає вантажний корабель, який ішов під воду дедалі глибше... глибше... глибше... аж на самісіньке дно.

На поверхні погойдувалися сотні дерев'яних ящиків, проте буревій безжально лупцював, кружляв і перекидав їх із боку на бік, тож вони й собі поступово занурювались у товщу води. Океан поглинав їх один по одному, доки на поверхні не лишилося тільки п'ять ящиків.

Утім, над ранок буревій ущух. Довкола, скільки сягало око, не було ані хмар, ані човнів, ані суші — лише спокійні води, чисте небо й ті ж таки п'ять дерев'яних ящиків, що ніби неохоче гойдалися на хвилях. Отак минуло багато днів. А потім на обрії нарешті з'явилася зелена пляма. І чим далі течія

відносила ящики, тим більше зелена пляма скидалася на дикий скелястий острів.

Певної миті потужний поштовх хвилі викинув один із ящиків на берег і гепнув об скелю з такою силою, що деревина розтрощилася на друзки.

І тепер, любий читачу, настав час відкрити тобі, що ж було в отих ящиках. А були в них щільно запаковані новісінькі роботи — в кожному по одному, і позаяк ящиків на борту налічувалося понад сотню, то й роботів пливло стільки ж. Вантажний корабель транспортував їх, доки не був захоплений буревієм, тож до острова прибилося лише п'ять ящиків, чи то пак усього чотири, бо один ввігнався у скелю і його робот розлетівся на сотні маленьких частинок.

Утім, лиха доля спіткала і другий, і третій, і четвертий ящики. Вони теж розбилися об скелю, їхні уламки розлетілися навсібіч, а роботи розпалися на окремі деталі. Тулуби й кінцівки розкотилися по всьому рифу. Голови шубовснули в утворену припливом затоку. Ноги потрапили в полон хвиль...

А тоді з'явився останній, п'ятий ящик. Він плинув назирці за попередніми, проте, замість

розбитись об скелю, лишився у воді, серед решток своїх супутників, і незабаром хвилі здійняли його в повітря. Отож, ширяючи й кружляючи понад водою, він досягнув найвищої скелі і, попри те, що був розтрісканим і покоробленим, зберіг свого робота неушкодженим!

